

L'investigador britànic John Lawton és el guanyador del Premi Ramon Margalef d'Ecologia 2006

Aquest guardó, instituït l'any passat pel Govern, es consolida a nivell mundial com el primer premi internacional consagrat a l'ecologia i a les ciències ambientals

El Govern de la Generalitat ha atorgat el Premi Ramon Margalef d'Ecologia i Ciències Ambientals 2006, que reconeix aquelles persones d'arreu del món que s'han distingit en aquest camp, al professor i investigador britànic John Hartley Lawton, ecòleg capdavanter en l'àmbit internacional. El jurat, presidit per la professora Josefina Castellví, oceanògrafa i biòloga marina del CSIC, va escollir per unanimitat el professor Lawton entre les 17 candidatures presentades enguany. Posteriorment, el 26 de setembre passat, el Consell de direcció del premi, on estan representades diverses institucions i personalitats catalanes en l'àmbit de la recerca, va proclamar definitivament el guanyador, que rebrà el guardó en la celebració de lliurament que tindrà lloc el mes de novembre.

John Lawton, actual president de la Societat Ecològica Britànica, és autor de més de 300 articles científics i ha contribuït significativament en l'avenç de les ciències ecològiques, sempre a la cerca de patrons i regles de l'ecologia fent ús de les eines més avançades. Ha treballat en àmbits molt diversos com ara la dinàmica de poblacions i de comunitats, les interdependències i interaccions, la conservació de la biodiversitat, el control biològic en plantes i animals, i més recentment, ha estudiat els impactes del canvi global sobre comunitats d'organismes i desenvolupament sostenible.

El Premi Ramon Margalef d'Ecologia i Ciències Ambientals va ser creat l'any passat pel Govern català davant la manca de premis en l'àmbit internacional consagrats específicament a l'ecologia i tenint en compte també les grans aportacions que Catalunya ha fet en aquest àmbit, sobretot a través de la persona que dona nom al guardó, Ramon Margalef (Barcelona 1919-2004), un dels científics catalans més rellevants de tots els temps i un dels grans científics del segle XX. El guardó, dotat amb 100.000 euros, reconeix una trajectòria científica o un descobriment rellevant en el camp de l'ecologia o d'alguna ciència ambiental, que hagi contribuït al progrés del coneixement o del pensament científic, o al desenvolupament d'instruments teòrics per a la bona gestió dels recursos naturals, del territori o del mar.

El jurat del premi està presidit per la professora Josefina Castellví, oceanògrafa i biòloga marina del CSIC, i format per membres de renom internacional en l'àmbit acadèmic i científic, com el professor Francisco García Novo, catedràtic d'Ecologia del Departament de Biologia Vegetal i Ecologia de la Universitat de Sevilla; el professor Robert Barbault, director del Departament d'Ecologia i de la Gestió de la Biodiversitat del Muséum National d'Histoire Naturelle de Paris, la professora Annmari Jansson del Departament d'Ecologia Sistemàtica, Territorial i de Paisatge de la Universitat d'Estocolm; el professor Paul del Giorgio del Departament de Ciències Biològiques de la Universitat de Quebec a Mont-real (UQUAM) i el professor Peter Bridgewater, secretari general del Conveni RAMSAR sobre aiguamolls i aus migratòries, d' Austràlia.

En la seva primera edició, el guardó va recaure en l'investigador Paul Dayton, pioner en el camp de 'l'ecologia de poblacions i comunitats' entre els investigadors marins, terrestres i aquàtics, i una personalitat cabdal en l'ecologia marina a nivell internacional, tant que les seves indagacions han marcat cada dècada la línia de treball mundial en recerca.

El Consell de Direcció el formen, a més del president de la Generalitat, Pasqual Maragall, que n'és el president, el conseller d'Educació i Universitats, Josep Manuel Del Pozo; el conseller de Medi Ambient i Habitatge, Francesc Baltasar; els responsables de l'Institut d'Estudis Catalans; de l'Institut de Ciències del Mar; del Departament d'Ecologia de la Facultat de Biologia de la Universitat de Barcelona, i del Centre de Recerca Ecològica i d'Aplicacions Forestals de la Universitat Autònoma de Barcelona; un membre de la comunitat universitària o acadèmica catalana, un membre de la societat civil amb mèrit reconegut en l'àmbit de l'ecologia i les ciències ambientals i una persona designada per la família Ramon Margalef.

Biografia del professor i investigador John Lawton

El professor John Lawton presideix actualment la Societat Ecològica Britànica (BES www.britishecologicalsociety.org), una reconeguda institució benèfica internacional formada el 1913 per diversos acadèmics amb l'objectiu de promoure i fomentar l'estudi de l'ecologia en el seu sentit més ampli i que integra actualment uns 4000 membres al Regne Unit i a d'altres països. Lawton ha contribuït significativament a l'avenç de les ciències ecològiques. Els seus primers estudis es van centrar en l'energia ecològica i va treballar en experiments i models d'interaccions presa-predador en artròpodes, i de manera més general, sobre dinàmica de poblacions, abans d'embarcar-se en el seu cèlebre treball sobre les interaccions entre plantes i insectes, i estructures de comunitats. Aquest treball està basat en la gènesi i manteniment de la biodiversitat en un dels grups d'organismes més rics en espècies al món, els

insectes fitòfags. Des d'aquest àmbit d'estudi, les interaccions d'insectes herbívors, es va dirigir cap a d'altres àmbits significatius i originals com ara la dimensió fractal de superfícies de planta, els conceptes de "competició indirecta" i "d'espai lliure d'enemic", la protecció induïda en plantes, i el control biològic de plantes i insectes. Més recentment, s'ha centrat en els impactes del canvi global en poblacions i comunitats d'organismes.

Virtualment parlant, tot el seu treball és una cerca de patrons, regularitats i "regles" en ajustos ecològics, lligat a l'abundància de població, mida de cos, riquesa d'espècies locals i regionals i característiques d'història de vida. Ja estudiava "macroecologia" molt abans que es distingís pel seu propi nom i va resumir les seves visions sobre les regles generals de l'ecologia en un article que va resultar ser molt influent a 'Oikos'.

John Lawton ha fet ús de totes les "eines" principals disponibles per als ecòlegs per entendre la diversitat del món natural (observacions de camp, estudis a llarg termini, experiments de manipulació en camp, experiments de laboratori, laboratori de microcosmos i mesocosmos o anàlisi de patrons a gran escala a partir de grans bases de dades i models matemàtics). Les seves habilitats com a naturalista li han permès estudiar un ampli rang d'organismes (ocells, insectes diversos, mamífers, plantes i fins i tot nematodes), dels que ha triat els més adients en cada cas. Pocs ecòlegs al món poden afirmar haver aprofundit tant en la comprensió de la diversitat del món natural. El seu treball ha estat sovint controvertit, i en algunes ocasions ha resultat ser equivocat; però en tot cas, mai no ha estat avorrit. Com ell mateix ha dit en algunes ocasions: "És millor estar equivocat sobre una pregunta interessant que impulsa a d'altres a demostrar que allò no és correcte, que tenir raó en una pregunta avorrida que ningú no es preocupa de comprovar".

Lawton va ser director fundador del Centre per a la Biologia de Població (CPB), on va ser mentor en els inicis de la carrera de distingits científics que ara tenen papers essencials en la ciència ecològica com ara Kevin Gaston, James Glover, Susan Harrison, Brad Hawkins, Bill Kunin, Sharon Lawler, Shahid Naeem, Chris Thomas i Phil Warren. Al CPB, Lawton va ser impulsor del desenvolupament de l'Ecotron, instal·lació de condicions ambientals controlades amb el qual han tingut lloc alguns dels més innovadors i controvertits experiments en ecologia durant la darrera dècada, lligats a la biodiversitat, el canvi climàtic, i la dinàmica de poblacions i processos ecosistèmics.

El primer experiment que analitzava la relació entre biodiversitat i processos ecosistèmics va tenir lloc a l'Ecotron. Els següents experiments en la instal·lació inclouen els impactes de l'increment de la concentració de CO₂ atmosfèric en

els ecosistemes, i els efectes de la pèrdua de grups clau d'organismes del sòl sobre els ecosistemes. Lawton és considerat pioner en ecologia pel seu treball amb grans instal·lacions amb condicions ambientals controlades, enfrontant-se a certs temes ambientals actuals que amb experiments de camp haguessin estat impossibles.

També al CPB, Lawton lidera el projecte de la UE BIODDEPTH sobre biodiversitat i processos ecosistèmics, el primer experiment d'"escala continental" en ecologia, que se centra en la relació entre la pèrdua de biodiversitat de plantes i processos ecosistèmics en diversos llocs de condicions similars a tot Europa. El BIODDEPTH va ser nominat com el millor projecte d'investigació ambiental de la UE, per la Secció de Ciències de la Terra per al Premi Descartes 2001.

Durant onze anys, Lawton va formar part de la Societat Reial per a la Protecció dels Ocells (RSPB), primer com a membre del Consell i, posteriorment, com a president. La RSPB és el cos de voluntariat dedicat a la conservació de fauna més gran d'Europa i durant la seva presidència, l'afiliació a l'agrupació va superar el milió de persones. El President de la RSPB té accés directe i regular a ministres, a més d'una influència considerable sobre les polítiques ambientals del Regne Unit, des del desenvolupament sostenible o el canvi climàtic, fins a les polítiques agràries o pesqueres de la Unió Europea. Ell va contribuir a establir l'estratègia actual de la RSPB en reserves de paisatge, una novetat considerable a Gran Bretanya, i a la recreació i restauració d'hàbitats massius.

Actualment, Lawton és vicepresident de la Societat Ornitològica Britànica (líder mundial en el monitoreig a llarg termini de poblacions d'ocells) i un dels administradors de la WWF UK. Darrerament ha acceptat fer-se càrrec del Comitè del Programa de WWF UK.

Com a gerent del Consell de Recerca Ambiental del Regne Unit (NERC), Lawton dirigia un dels sis consells d'investigació que atorguen subvencions. El NERC té un pressupost anual de més de 300 milions de lliures, i unes 2.500 persones contractades directament. A més, compta amb el suport de més de 900 estudiants de doctorat i d'uns 1000 postdoctorats en universitats de Regne Unit. El NERC inclou organitzacions reconegudes internacionalment com ara el Servei Britànic per l'Antàrtida o el Servei Geològic Britànic. Lawton va centrar l'àmbit de recerca del NERC cap a àrees crítiques que apuntaven cap a la sostenibilitat de la Terra, la qual cosa es reflectia en la nova estratègia científica del NERC 'Ciència per a un desenvolupament sostenible'. Els científics del NERC juguen un paper central aconsellant el Govern del Regne Unit sobre assumptes de sostenibilitat.

Com a membre de la Comissió Reial de Contaminació Ambiental, va jugar un paper molt significatiu redactant l'informe que ara constitueix la base de la legislació del Regne Unit i de la Unió Europea sobre l'alliberament d'organismes modificats genèticament al medi. Altres problemes ambientals significatius encarats durant la seva afiliació inclouen qualitat d'aigua dolça, incineració, transport sostenible i estàndards ambientals. El 2005 Lawton va arribar a la presidència de la Comissió i, el mateix any, es convertia en President de la Societat Ecològica britànica.

5 d'octubre de 2006